

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ІННОВАЦІЙ ТА ПРОЄКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ОСВІТИ

Анотація. Взаємозв'язок інновацій та проєктної діяльності в сфері освіти є важливим фактором для розвитку сучасної освітньої системи. Інноваційні підходи в освітньому процесі сприяють вдосконаленню методик навчання, покращенню якості освіти та підготовці учнів до викликів швидко змінюваного світу. Проєктна діяльність, в свою чергу, є ефективним інструментом реалізації інновацій, адже вона дозволяє інтегрувати нові ідеї та технології в освітній процес через конкретні проєкти, які забезпечують глибоке занурення учасників у навчальний матеріал. Важливою складовою є розвиток критичного мислення, креативності та здатності до вирішення реальних проблем через роботу над проєктами. Завдяки інноваціям, сучасні технології, такі як цифрові платформи та інтернет-ресурси, інтегруються в освітній процес, дозволяючи студентам і викладачам долати традиційні бар'єри навчання. У цьому контексті проєктна діяльність стає важливим механізмом адаптації новітніх технологій до класичної освітньої моделі, що сприяє підвищенню мотивації учнів та викладачів. Проєкти в освіті можуть мати різноманітні форми, від дослідницьких до практичних, і дають можливість застосувати знання на практиці. Такі підходи значно підвищують рівень активності студентів і формують у них навички, необхідні для успішної кар'єри в майбутньому. Інноваційний підхід до організації проєктної діяльності в освіті дозволяє не тільки покращити якість навчання, але й сприяє розвитку нових педагогічних стратегій. Застосування інноваційних методів навчання, таких як інтерактивні заняття, перевернуте навчання та гейміфікація, допомагає зробити навчання більш цікавим та ефективним. Проєкти також дозволяють студентам працювати в команді, розвивати лідерські

якості, комунікабельність і здатність до колективної роботи. У свою чергу, це має позитивний вплив на їхнє майбутнє професійне становлення, оскільки сьогоденні робочі середовища часто вимагають від працівників високих рівнів співпраці та взаємодії. Крім того, поєднання інновацій і проєктної діяльності в освіті дозволяє активно включати різні форми зворотного зв'язку та оцінювання, що значно підвищує ефективність навчального процесу. Уміння оцінювати та коригувати свою діяльність є важливою складовою розвитку самостійного мислення учнів. Інновації у проєктній діяльності також сприяють розвитку міждисциплінарних зв'язків, дозволяючи студентам застосовувати знання з різних галузей для вирішення комплексних завдань.

Не менш важливим аспектом є те, що інновації та проєктна діяльність допомагають оптимізувати навчальний процес, зменшуючи традиційний обсяг теоретичних занять і даючи більшу увагу практичним заняттям, що дає можливість учням краще засвоювати матеріал через практичне застосування знань. Вони також дозволяють формувати у студентів уміння самостійно шукати інформацію, аналізувати та критично оцінювати отримані результати, що є важливими навичками у сучасному світі.

Оскільки освітні інновації є динамічним процесом, який постійно змінюється в залежності від потреб суспільства та технологічного прогресу, проєктна діяльність виступає як один з найефективніших способів для впровадження нововведень у навчання. Завдяки проєктному підходу можливе створення гнучких навчальних програм, які можуть бути адаптовані до індивідуальних потреб учнів та вимог сучасного ринку праці. Підсумовуючи, можна стверджувати, що інтеграція інновацій у проєктну діяльність в сфері освіти відкриває нові горизонти для розвитку сучасної педагогіки і дає учням можливість ефективно готуватися до викликів майбутнього.

Ключові слова: інновації, проєктна діяльність, освітній процес, технології, креативність, мотивація, навчальні методи.

Освітня сфера сьогодення зосереджується на активному впровадженні інноваційних методів і проєктної діяльності як ключового інструменту педагогіки. Такий підхід сприяє динамічному розвитку системи освіти, залучаючи студентів до активного пізнання через дослідження та практичне вирішення актуальних проблем.

Інноваційний розвиток економіки України спричинив масштабну модернізацію всіх сфер, зокрема й освіти. Активне впровадження сучасних технологій у навчальний процес стало природним наслідком нових підходів до організації освіти. Стрімкий прогрес інноваційних методів і технологій визначив вектор освітніх реформ, що охопили всі рівні навчання.

Заклади освіти, які інтегрують передові наукові досягнення у свою діяльність є важливими елементами у трансформації освітньої системи та сприяють розвитку інноваційного середовища. Вони стають осередками змін, що формують нову якість навчання та управління освітою. Глибокі трансформації, спричинені новою економічною стратегією України, охопили всі сфери суспільного життя, зокрема й освіти. Швидке впровадження передових технологій у навчальний процес стало невід'ємною частиною сучасної освітньої парадигми. Заклади, що застосовують інноваційні підходи, відіграють ключову роль у модернізації освітньої системи.

Інновації та проєктна діяльність у сфері освіти є важливими чинниками модернізації освітньої системи, спрямованої на підвищення якості навчання та виховання. Інноваційні методики впроваджуються через різноманітні освітні проєкти, що дозволяє вдосконалювати навчальний процес, роблячи його більш ефективним та адаптивним до сучасних викликів. Використання інновацій у проєктній діяльності сприяє створенню нових форм і методів навчання, що відповідають вимогам часу та забезпечують інтеграцію технологій у освітній простір. Зокрема, цифрові інструменти, штучний інтелект та адаптивні технології стають невід'ємною частиною освітніх ініціатив, дозволяючи персоналізувати навчальний процес і зробити його більш гнучким.

Проектна діяльність є ефективним способом впровадження інновацій, оскільки дозволяє застосовувати теоретичні знання на практиці, розвиває навички критичного мислення, командної роботи та самостійного прийняття рішень. Проекти в освіті можуть бути як короткостроковими, так і довготривалими, спрямованими на розв'язання конкретних проблем або вдосконалення певних аспектів навчального процесу. Успішна реалізація освітніх проєктів вимагає інтеграції сучасних педагогічних підходів, таких як STEM-освіта, проблемно-орієнтоване навчання та цифрова педагогіка. Крім того, впровадження інновацій через проєктну діяльність сприяє розвитку компетентнісного підходу в освіті, що є важливим для підготовки студентів до реального життя та професійної діяльності.

Інноваційні технології в освіті також впливають на зміну ролі вчителя, який стає не лише джерелом знань, а й модератором навчального процесу, консультантом і наставником. Впровадження інтерактивних платформ, віртуальних лабораторій та інших цифрових рішень дозволяє створювати більш динамічне освітнє середовище, де студенти можуть навчатися у своєму темпі та отримувати доступ до найактуальніших знань. Використання проєктного підходу дозволяє забезпечити інтеграцію різних дисциплін, формуючи міжпредметні зв'язки та сприяючи глибшому розумінню навчального матеріалу. Крім того, проєктна діяльність стимулює творче мислення, що є важливим для формування інноваційного потенціалу студентів.

Термін «інновація» походить з латини й означає оновлення, зміну або впровадження чогось нового. У педагогічній сфері це поняття трактується як впровадження нових підходів, що сприяють покращенню навчально-виховного процесу та його результатів.

Інновації в освіті можна розглядати як динамічний процес, що передбачає зміни в системі навчання та відповідні дії, а також як кінцевий продукт цих змін. Педагогічні інноваційні технології як процес передбачають цілеспрямоване, систематичне та поступове впровадження у практику новаторських методів,

прийомів і засобів навчання, що охоплюють усі етапи освітнього процесу—від постановки цілей до досягнення очікуваних результатів [10].

Під поняттям інновацій в освіті розуміють створення та вдосконалення навчальних програм, виховних методик, психолого-педагогічних технологій та управлінських стратегій, які суттєво підвищують ефективність навчального процесу. Вони передбачають розробку сучасних освітніх систем, удосконалення методик викладання й управління, а також нові підходи до формування особистості відповідно до викликів часу.

Інноваційна діяльність зародилася на основі досягнень таких наук, як управління, економіка, психологія, педагогіка та соціологія, які сприяли формуванню теоретичних засад і накопиченню позитивного досвіду щодо творчої активності особистості та науково-технічного прогресу.

У сфері освіти, залежно від функціональних обов'язків і ролі в управлінському процесі, виділяють три основні категорії менеджерів. До першої належать директор і його заступники, які згідно зі статутом школи здійснюють керівництво закладом загальної середньої освіти. Друга група об'єднує керівників методичних і творчих спільнот педагогів. Третю категорію становлять викладачі, які організовують навчально-пізнавальну діяльність студентів, що є важливим результатом освітнього процесу.

Однією з визначальних характеристик педагога, що впливає на його професійну успішність, є готовність до впровадження інновацій. Ефективна взаємодія всіх трьох груп управлінців у закладі освіти забезпечує позитивні результати, які значною мірою визначаються індивідуальним стилем керівництва. Він являє собою систему взаємопов'язаних дій керівника, що використовуються ним як управлінцем-професіоналом для досягнення управлінських цілей [15].

Інновація є результатом процесу нововведень, проте деякі дослідники обмежують це поняття виключно створенням нового, не включаючи до нього етапи впровадження, застосування та поширення освітніх інновацій. Водночас

поняття «освітня інновація» слід розглядати як цілісну систему, що охоплює всі етапи її життєвого циклу. До інноваційних процесів у сфері освіти належать пошук ідей для інновацій, розробка нових педагогічних рішень та інструментів, адаптація інновацій освітньою спільнотою завдяки відповідній теоретичній, методичній і психологічній підготовці, впровадження та практичне використання інновацій, а також постійний аналіз їхньої ефективності та подальше масштабування. Будь-яке нововведення вимагає чіткого плану реалізації та оцінки результатів його впровадження в конкретних умовах. В освітньому середовищі запровадження інновацій передбачає створення «інноваційного проєкту», як комплексу нормативних документів, що регламентують процедуру та заходи для розробки та впровадження нововведень. «Інноваційний продукт» в освіті може охоплювати широкий спектр елементів: концепції, теоретичні підходи, освітні системи та моделі, методики, технології, методи, прийоми та форми організації навчального процесу, а також засоби його забезпечення [15].

Стрімкий розвиток штучного інтелекту суттєво впливає на освітню сферу, відкриваючи нові можливості для навчання. Від адаптивних навчальних програм до розумних віртуальних асистентів ШІ активно трансформує підходи до освіти, роблячи їх більш персоналізованими та ефективними.

Сьогодні майже кожен педагог знайомий із потенціалом штучного інтелекту. Згідно з дослідженнями, семеро з десяти освітян хоча б раз за останні пів року тестували інструменти на основі ШІ. Загалом 76% опитаних викладачів використовували такі технології, і половина з них відзначила позитивний досвід взаємодії [9].

Штучний інтелект уже активно застосовується в освіті, покращуючи навчальний процес у кількох ключових напрямках:

- персоналізоване навчання: ШІ аналізує успішність студента, адаптуючи матеріали та завдання до його індивідуальних потреб. Він

також створює персоналізовані плани навчання та рекомендує корисні освітні ресурси.

- автоматизація завдань: Системи ІІІ перевіряють тести, генерують звіти про успішність і надають миттєвий зворотний зв'язок, дозволяючи вчителям зосередитися на взаємодії із здобувачами освіти.
- підтримка здобувачів освіти з особливими потребами: ІІІ допомагає створювати адаптовані навчальні плани, використовує голосові помічники для підтримки та забезпечує програмне читання текстів для тих, хто має труднощі з читанням або зором.
- інклюзивне навчання: Технології ІІІ перекладають матеріали різними мовами, адаптують контент до потреб усіх студентів і створюють навчальні ресурси, що відображають культурну різноманітність.
- оцінювання та аналітика: ІІІ автоматично оцінює письмові роботи, забезпечує персоналізований зворотний зв'язок і аналізує дані для вдосконалення навчального процесу [10].

Цифрові платформи є потужним інструментом для покращення доступності, гнучкості та ефективності освіти, адже вони створюють інтерактивне та адаптивне середовище для навчання, яке постійно оновлюється, аби відображати останні досягнення у різних галузях. На таких платформах можна розміщувати різноманітні навчальні матеріали, зокрема відео, інтерактивні симуляції та актуальні оновлення в реальному часі, що забезпечує студентам доступ до найновішої інформації та практик [7].

Цифрові платформи підтримують персоналізоване навчання, враховуючи індивідуальні потреби та вподобання здобувачів освіти. Завдяки адаптивним алгоритмам та аналізу даних, вони можуть оцінити сильні та слабкі сторони студентів, створюючи індивідуальні навчальні траєкторії, що підвищують мотивацію та ефективність навчання. Платформи дозволяють їм навчатися у

зручному для них темпі, сприяючи навчанню протягом усього життя. Вони також заповнюють розрив між теорією та практикою, пропонуючи віртуальні симуляції, проекти та стажування, що допомагають студентам здобути практичний досвід та підвищити шанси на успішне працевлаштування.

Сучасна освіта стрімко змінюється завдяки інтерактивним та імерсивним технологіям, які роблять навчальний процес більш гнучким, ефективним і цікавим. Інтерактивні засоби дозволяють студентам активно взаємодіяти з навчальним контентом через сенсорні панелі, цифрові платформи та спеціалізоване програмне забезпечення. Такі технології сприяють візуалізації складних тем, адаптації матеріалу під індивідуальні потреби та розвитку критичного мислення. Наприклад, інтерактивні дошки дають змогу вчителям і студентам спільно працювати над інформацією, створювати діаграми, аналізувати результати та проходити тестування в реальному часі, що покращує засвоєння знань і підвищує інтерес до навчання.

Імерсивні технології – це сучасні цифрові рішення, що дозволяють людині повністю зануритися у штучно створене середовище, забезпечуючи ефект присутності та можливість взаємодії з віртуальним простором. Головна їхня мета – створення максимально реалістичного досвіду, який стимулює різні органи чуття, зокрема зір, слух і тактильні відчуття, що сприяє глибшому сприйняттю інформації.

До цієї групи технологій належать такі рішення, як:

- віртуальна реальність (VR) – забезпечує повне занурення у цифровий світ, дозволяючи користувачам взаємодіяти з віртуальними об'єктами за допомогою спеціальних гарнітур, таких як VR-окуляри чи шоломи.
- доповнена реальність (AR) – накладає цифрові елементи на реальний світ, доповнюючи фізичне середовище інтерактивними об'єктами.

- змішана реальність (MR) – поєднує можливості VR та AR, дозволяючи взаємодіяти як із реальними, так і з віртуальними елементами одночасно.
- розширена реальність (XR) – охоплює всі форми цифрової взаємодії, включаючи VR, AR і MR.
- 360-градусні відео – створюють ефект присутності, дозволяючи користувачам оглядати простір навколо себе у форматі панорамного відео.
- голографічні технології – формують тривимірні зображення, що виглядають реалістично без потреби у спеціальних пристроях.
- телеприсутність (Telepresence) – забезпечує віддалене управління та взаємодію через технології відеозв'язку та сенсорні пристрої.
- тактильні технології (Haptics) – додають фізичні відчуття до цифрового досвіду, дозволяючи користувачам "відчувати" об'єкти у віртуальному світі через вібрації або зміну тиску.

Зокрема, віртуальна реальність створює альтернативний цифровий простір, у якому користувач повністю ізольований від реального світу. Завдяки спеціальному обладнанню, такому як VR-шоломи та контролери, людина може не лише спостерігати за віртуальним середовищем, а й взаємодіяти з ним, що відкриває широкі можливості для навчання, розваг, медицини та інших сфер.

Імерсивні технології, серед яких віртуальна (VR) та доповнена реальність (AR), виводять освіту на новий рівень, забезпечуючи ефект глибокого занурення в навчальний процес. VR відкриває можливість опинитися в повністю змодельованому цифровому середовищі, де студенти можуть тренувати професійні навички, проводити наукові дослідження чи подорожувати у просторі та часі. Це особливо корисно для медичних спеціальностей, де майбутні лікарі можуть відпрацьовувати складні маніпуляції без загрози для пацієнтів, а також для інженерів, які отримують змогу створювати та випробовувати віртуальні моделі будівельних конструкцій. AR, у свою чергу, накладає цифрові

елементи на реальний світ, що значно покращує розуміння матеріалу завдяки інтерактивним 3D-моделям, анімаціям і підказкам. Такий підхід особливо ефективний у технічних науках, природничих дисциплінах та творчих сферах [8].

Комбінація інтерактивних та імерсивних рішень у навчальному процесі підвищує рівень залученості студентів, розширює можливості для практичного навчання та сприяє розвитку головних навичок, зокрема творчого мислення, адаптивності та технологічної обізнаності. Ці сучасні методи не лише урізноманітнюють освітній процес, а й допомагають студентам краще підготуватися до реалій сучасного світу, надаючи їм конкурентні переваги у майбутній кар'єрі.

Проектно-орієнтоване навчання – це сучасний освітній підхід, що поєднує теоретичні знання з практичною діяльністю. Його суть полягає у виконанні завдань, спрямованих на вирішення актуальних проблем, що допомагає студентам не лише засвоювати матеріал, а й вчитися аналізувати, приймати рішення та працювати в команді. Виконуючи проекти, учасники освітнього процесу застосовують отримані знання в реальних ситуаціях, що сприяє формуванню аналітичного мислення та креативності. Такі завдання можуть бути індивідуальними або груповими, що дозволяє студентам розвивати комунікативні навички та ефективну взаємодію [19; 20].

Першим етапом роботи над проектом є вибір теми та визначення ключової проблеми для дослідження. Далі формулюються мета, завдання й очікувані результати, що допомагає структурувати процес роботи. Велика увага приділяється збору, аналізу та систематизації інформації, що розвиває навички критичного мислення. Наступний крок – планування та розподіл обов'язків, що вчить учасників правильно організовувати роботу та керувати часом. Виконання проекту передбачає активну взаємодію, обговорення альтернативних рішень та їх практичну реалізацію.

Фінальним етапом є презентація результатів, яка може бути представлена у формі доповіді, мультимедійного проєкту, макету чи навіть прототипу. Важливою складовою є рефлексія, під час якої аналізуються досягнення, труднощі та шляхи вдосконалення. Проєктне навчання активно використовується в різних дисциплінах – від точних наук до мистецтва й соціальних досліджень.

Цей метод сприяє формуванню відповідальності та ініціативності, оскільки студенти вчаться самостійно приймати рішення та брати на себе відповідальність за результат. В умовах сучасного технологічного прогресу та змін у сфері праці така система підготовки допомагає молоді адаптуватися до викликів майбутнього. Студенти мотивовані до навчання, оскільки вони бачать практичну користь від власних досліджень та розробок.

Викладачі у проєктному навчанні виконують роль наставників, які допомагають спрямовувати студентів, підтримують їх у вирішенні складних завдань та стимулюють до самостійного пошуку знань. Такий підхід також сприяє інтеграції знань з різних сфер, адже робота над проєктом часто потребує міждисциплінарного підходу.

У сучасному освітньому середовищі цей метод ефективно поєднується з цифровими технологіями, оскільки студенти можуть використовувати онлайн-ресурси, спеціалізоване програмне забезпечення та віртуальні платформи для реалізації своїх проєктів. Оцінювання в такій системі навчання базується не тільки на кінцевому результаті, а й на активності учасників, їхній залученості та внеску в спільну роботу.

Проєктний підхід формує у студентів навички дослідження, управління ресурсами та ефективної організації часу, що є важливими для майбутньої професійної діяльності. Він також дозволяє враховувати індивідуальні особливості кожного учасника, адже кожен може виконувати ту роль у команді, яка відповідає його здібностям та інтересам.

Застосування цього методу в освітньому процесі допомагає формувати у здобувачів освіти самостійність, аналітичне мислення та здатність до навчання протягом усього життя. Проектна діяльність сприяє розвитку комунікативних навичок, вміння вести переговори, розподіляти обов'язки та продуктивно співпрацювати.

Проектний метод навчання має унікальні характеристики, які сприяють глибокому залученню студентів у навчальний процес та їхньому всебічному розвитку. Розуміння цих особливостей допомагає не лише ефективно застосовувати цей підхід, а й усвідомлювати його значний вплив на освітнє середовище. Проектні завдання орієнтовані на вирішення актуальних проблем, що робить навчання більш практичним і наближеним до життєвих ситуацій. Це дозволяє здобувачам освіти зрозуміти, як отримані знання використовуються на практиці, усуваючи розрив між теорією та її реальним застосуванням.

Проектна діяльність часто передбачає роботу в групах, що сприяє розвитку навичок співпраці та комунікації. Така взаємодія моделює умови професійного середовища, де ефективна командна робота є ключовою. Проекти охоплюють кілька предметних областей, допомагаючи студентам бачити взаємозв'язки між різними сферами знань. Це сприяє комплексному сприйняттю інформації та формуванню цілісного бачення навчального матеріалу.

Важливість у проектному навчанні надається не тільки кінцевому результату, а й самому процесу виконання завдань. Здобувачі освіти проходять етапи планування, реалізації та аналізу своєї роботи, що розвиває у них навички управління проектами та самостійної організації діяльності. Цей підхід стимулює студентів до самостійного пошуку інформації, постановки запитань та прийняття рішень. Вони вчаться не лише засвоювати матеріал, а й критично його осмислювати, що підвищує рівень мотивації та сприяє розвитку незалежного мислення. Проектне навчання передбачає регулярний аналіз виконаної роботи та отримання зворотного зв'язку. Замість традиційного оцінювання наприкінці курсу здобувачі освіти отримують можливість удосконалювати свої навички

впродовж усього процесу навчання. Окрім засвоєння академічних знань, проєктне навчання спрямоване на розвиток критичного мислення, вміння вирішувати проблеми, ефективно комунікувати та адаптуватися до нових умов. Ці навички є необхідними для успішної професійної діяльності в сучасному світі. Таким чином, метод проєктного навчання є потужним інструментом, що готує здобувачів освіти до реальних викликів, навчаючи їх працювати самостійно та в команді, аналізувати інформацію та застосовувати знання на практиці.

Сучасний світ стрімко цифровізується, і розвиток ІТ-технологій кардинально змінює освітній процес. Дистанційне навчання, інтерактивні методики, вебінари, відеоконференції та інші форми комунікації вже стали буденною реальністю. Хоча дослідження інтерактивного навчання та відповідних цифрових сервісів активно розвиваються, питання організації спільної роботи всіх учасників освітнього процесу все ще недостатньо висвітлене.

Сучасні навчальні заклади прагнуть впроваджувати технології, що сприяють ефективній командній роботі, продуктивній комунікації та оперативній роботі з інформацією. Окрім традиційного програмного забезпечення для навчання, варто звернути увагу на інструменти управління, адаптовані з інших сфер. Яскравим прикладом є Trello – система управління проєктами, яка спочатку використовувалася у бізнесі та виробництві, стала популярною в ІТ-індустрії, а згодом завдяки своїй універсальності знайшла застосування й в освіті.

Trello може слугувати як доповненням, так і альтернативою освітнім платформам на кшталт Moodle чи Google Classroom. Його функціонал дозволяє створювати широкий набір інструментів для навчального процесу: розробляти електронні посібники та методичні матеріали, формувати масштабні мультимедійні бази даних з будь-якої дисципліни, а також ефективно контролювати виконання завдань і дотримання дедлайнів [12].

Віртуальна дошка Padlet надає можливість для створення інтерактивних просторів, де користувачі можуть об'єднувати різноманітні формати контенту, включаючи текст, зображення, відео, гіперпосилання та аудіозаписи. Розташування елементів на дошці здійснюється шляхом їх вільного переміщення за допомогою курсора. Ця платформа інтегрується з широким спектром освітніх інструментів, таких як Google Drive, YouTube та Microsoft Office, що значно розширює її функціональні можливості.

Однією з ключових переваг Padlet є його кросплатформеність, що забезпечує доступність з будь-якого пристрою, незалежно від типу, будь то комп'ютер, планшет або смартфон. Це сприяє безперервному доступу до навчальних матеріалів та можливості співпраці в режимі реального часу, незалежно від місця знаходження. Крім того, платформа надає гнучкі налаштування конфіденційності, дозволяючи створювати як публічні, так і приватні дошки, захищені паролем або доступні лише для певних користувачів.

Padlet є потужним інструментом для організації командної роботи між студентами, викладачами та іншими учасниками освітнього процесу. Він сприяє створенню спільних проектів, обговоренню завдань, обміну ідеями та отриманню зворотного зв'язку в реальному часі. Інтерактивні дошки сприяють швидкому обміну думками, що підвищує ефективність навчання. Крім того, Padlet може використовуватися для проведення групових дискусій, де кожен учасник може додавати свої коментарі, відповідати на запитання або обговорювати тему, що сприяє розвитку критичного мислення та комунікативних навичок.

Платформа також дозволяє організовувати контроль за виконанням завдань, оцінювати прогрес студентів та надавати зворотний зв'язок. Викладачі можуть створювати дошки для збору студентських робіт, відстежувати їхні досягнення та надавати рекомендації. Це значно спрощує процес моніторингу успішності студентів, особливо в умовах дистанційного навчання, де особистий контакт обмежений. Онлайн-платформи є привабливими для вищих навчальних

закладів не лише завдяки відкритому коду, але й завдяки широкому набору інструментів, які допомагають організовувати навчальний процес. Використання таких технологій дозволяє ефективно проводити навчання на дистанційній основі та створює значні можливості для розвитку у студентів навичок самостійного здобуття знань. Завдяки механізму порівняння, студенти можуть здійснювати самодіагностику та взаємодіяти з іншими учасниками, базуючись на знаннях, отриманих у процесі спільної роботи. Залучення студентів до виконання практичних завдань дистанційно сприяє розвитку їхньої здатності до самоосвіти, самодисципліни та вміння співпрацювати в професійному середовищі [16].

Інновації в освітній діяльності спрямовані на постійне удосконалення методів і засобів для розв'язання різноманітних дидактичних завдань професійної підготовки майбутніх фахівців. Це включає гармонійне поєднання традиційних методів з результатами творчих пошуків, впровадження прогресивних підходів до навчання, а також оригінальних педагогічних ідей і форм організації освітнього процесу. Ключовим аспектом є узгодження технологічних та людських складових інноваційної трансформації вищої освіти. Висока ефективність технологій досягається лише при їх оптимальному використанні в навчальному процесі. Науковці як вітчизняні, так і зарубіжні мають різні підходи до трактування терміну «змішане навчання». Його часто описують як «комбіноване» або «гібридне» навчання, що зумовлено особливостями перекладу з англійської слова «blend» – «змішувати», «поєднувати» тощо. Змішане навчання є інтерактивним процесом, спрямованим на активну взаємодію між учасниками навчання, де широко використовуються інформаційно-комп'ютерні технології. Воно поєднує традиційні підходи з дистанційними, реалізуючи навчання як синхронно, так і асинхронно, як у класі, так і поза його межами. Особлива увага в змішаному навчанні приділяється ефективному розподілу навчальних матеріалів (онлайн і офлайн), проведенню практичних занять, оцінці досягнень студентів і підтримці з боку викладача.

Головною метою змішаного навчання є синтез переваг традиційного і дистанційного навчання, створення гнучкого навчального середовища, в якому студенти можуть організувати навчальний процес зручним для себе способом, а викладач надає основні пояснення, залишаючи можливість для самостійної роботи та проведення консультацій як у реальному, так і в онлайн форматах [18].

Інноваційні підходи в освіті сприяють розвитку нових форм навчання, що дозволяють підвищити ефективність освітнього процесу та краще відповідати на виклики сучасного світу. Одним з таких підходів є змішане навчання, яке поєднує традиційні методи з використанням сучасних технологій, дозволяючи студентам працювати як в класі, так і поза його межами через онлайн-ресурси. Цей спосіб навчання забезпечує гнучкість і персоналізацію, дозволяючи кожному здобувачу освіти вибирати оптимальний темп та формат роботи, що сприяє кращому засвоєнню матеріалу.

Інновацією в освіті є також технологія проблемного навчання, яка орієнтована на розвиток критичного мислення студентів. Вона передбачає створення проблемних ситуацій, в яких студенти повинні самостійно знайти рішення, активно працюючи над розв'язанням завдання. Це навчання розвиває не лише знання, а й вміння аналізувати, аргументувати та приймати обґрунтовані рішення, що є важливими навичками для майбутньої професійної діяльності. Основою цієї технології є використання проблемних ситуацій, які створюють умови, схожі на дослідницьку діяльність, за допомогою яких здобувачі освіти активно залучаються до навчального процесу. Розв'язання таких ситуацій спонукає студентів самостійно шукати необхідні знання та інформацію та стає активним учасником навчання, а сама проблема може бути як частковою - коли викладач визначає задачу, так і повною – коли студент самостійно формулює проблему. Перевагами цього підходу є не тільки глибше засвоєння навчального матеріалу, а й розвиток творчих здібностей у вирішенні реальних проблем. Такий метод дає можливість здобувачам освіти отримати цінний досвід, пов'язаний з постановкою та вирішенням проблемних завдань.

Основні етапи цього процесу включають: створення проблемної ситуації; аналіз ситуації та усвідомлення сутності проблеми; формулювання конкретної навчальної задачі; пошук можливих шляхів вирішення проблеми шляхом висування гіпотези; доказ або спростування гіпотези; перевірка результатів і правильності рішення; узагальнення отриманих висновків [17].

Фреймова технологія навчання є ще одним інноваційним підходом, що організує навчальний матеріал у вигляді схематичних структур. Завдяки фреймам студенти краще усвідомлюють логіку та взаємозв'язок між різними частинами інформації, що полегшує її сприйняття і запам'ятовування. Цей метод дозволяє систематизувати знання та сприяє глибшому розумінню матеріалу. У дидактиці під фреймом розуміють метод організації повторення навчального матеріалу (концептуального змісту) та навчального часу (сценарію), який застосовується в дисциплінах, де є повторювані основні елементи знань. Термін «фрейм» походить від англійського слова, яке означає «рама» або «каркас». Мета фреймових технологій полягає у впорядкуванні та організації інформації для полегшення її розуміння, обробки та використання в різних сферах. Основні завдання цих технологій включають:

- покращення розуміння інформації: фреймові технології допомагають структурувати складні дані, роблячи їх доступними та зрозумілими для користувачів. Вони дозволяють створювати концептуальні карти, діаграми, схеми, які полегшують сприйняття складних понять студентами;
- покращення організації даних: завдяки фреймовим технологіям дані можна організувати у зручні для пошуку та використання структури, що спрощує доступ і управління інформацією;
- підвищення ефективності прийняття рішень: фрейми дозволяють організувати інформацію таким чином, щоб можна було ефективно вивчати альтернативи та приймати обґрунтовані рішення;

- збільшення інтерактивності: фреймові технології забезпечують створення інтерактивних додатків та веб-сайтів, що стимулюють активну взаємодію користувачів з інформацією. Вони використовуються для розробки навчальних матеріалів, інтерфейсів і багатьох інших застосувань;
- персоналізація навчання: ці технології дозволяють педагогам адаптувати навчальний процес до потреб кожного студента. Вони допомагають створювати індивідуальні навчальні шляхи, що дозволяють студентам вчитися за власним темпом і виконувати завдання, що відповідають їхнім потребам;
- моделювання навчального процесу: фреймові технології надають можливість педагогам створювати навчальні сценарії та моделювати навчальні ситуації, що сприяє впровадженню нових підходів і методик у процес навчання;
- оцінювання та звітність: фреймові технології допомагають створювати системи для оцінки та звітності, що дають змогу відстежувати прогрес студентів і ефективність навчального процесу [13].

Ігрові технології в навчальному процесі є інновацією, яка робить навчання більш інтерактивним і мотивуючим. Використання рольових ігор, симуляцій та інших інтерактивних форм допомагає студентам відчувати реальні умови професійної діяльності, а також розвивати навички командної роботи, критичного мислення і прийняття рішень. Ігри також знижують рівень стресу і дозволяють студентам більш ефективно засвоювати нові знання та вміння. Застосування цього підходу до навчання вимагає чіткого усвідомлення його цілей, тобто бажаних результатів, оскільки без цього діяльність учасників освітнього процесу не буде мати визначеного напрямку. Важливим є вибір найкращого способу досягнення поставлених завдань та використання необхідних ресурсів, що можуть мати інтелектуальний, практичний або

матеріальний характер, оскільки жодна діяльність не може здійснюватися без відповідних засобів. Також важливим фактором є володіння певним рівнем знань про предмет чи об'єкт навчання, що дозволяє ефективно впроваджувати цей метод.

Ігрові методи навчання відзначаються високою ефективністю, адже вони передбачають використання ігрових моделей для представлення об'єктів, процесів або видів діяльності. Такі методи стимулюють розумову активність студентів, сприяють їхній максимальній залученості в освітній процес, а також забезпечують обов'язкову взаємодію між студентами та викладачем. Навчання у формі гри має виражену емоційну складову, що сприяє кращому засвоєнню матеріалу, а також створює простір для творчості та самостійного прийняття рішень. Крім того, такі методи мотивують студентів швидше здобувати необхідні практичні навички та вдосконалювати свої знання у відносно короткий термін.

Технологія особистісно-орієнтованого навчання ставить акцент на індивідуальні потреби кожного здобувача освіти. Вона забезпечує можливість для самовираження, розвитку творчих здібностей та самостійності. Викладач у такому підході виступає не лише як джерело знань, а й як наставник, допомагаючи кожному студенту знайти власний шлях до успіху. Це сприяє формуванню глибоких та змістовних знань, які студент може застосовувати у реальних ситуаціях. Ефективне навчання передбачає чітке визначення його цілей, адже без розуміння кінцевого результату неможливо вибудувати продуктивний освітній процес. Важливим є також вибір оптимальних шляхів досягнення цих цілей, що передбачає використання різноманітних підходів та методик. Крім того, необхідно залучати відповідні ресурси, які можуть мати інтелектуальний, практичний або матеріальний характер, оскільки будь-яка діяльність потребує належного забезпечення. Значну роль відіграє і рівень обізнаності студентів щодо предмета чи процесу навчання, що дозволяє їм більш ефективно засвоювати інформацію та застосовувати її на практиці [5].

Значного поширення набули ігрові методи навчання, які забезпечують активну участь студентів у навчальному процесі завдяки використанню спеціальних ігрових моделей для відтворення різних ситуацій, процесів або явищ. Такі підходи сприяють розвитку мислення, залученню студентів у взаємодію між собою та з викладачем, а також створюють атмосферу творчості та зацікавленості. Навчання через гру дозволяє студентам самостійно приймати рішення, що підвищує рівень відповідальності та мотивації. Окрім цього, ігрові методи сприяють швидкому формуванню практичних навичок і дозволяють студентам легше адаптуватися до професійної діяльності.

Ігрова діяльність виконує низку ключових функцій. Вона мотивує студентів, пробуджуючи інтерес до навчання та сприяючи залученню до активної роботи. Також вона розвиває комунікативні навички, допомагаючи майбутнім спеціалістам ефективно взаємодіяти у професійному середовищі. Ігровий формат дає змогу кожному студенту проявити власні здібності та максимально реалізувати свій потенціал. Окрім цього, такі методи сприяють розвитку уваги, пам'яті, логічного мислення та інших важливих когнітивних якостей. Навчання в ігровій формі робить освітній процес більш цікавим та насиченим, що сприяє кращому засвоєнню матеріалу. Також цей метод дозволяє виявляти прогалини у знаннях, уміннях і навичках, що допомагає своєчасно коригувати навчальний процес та адаптувати його до потреб студентів, забезпечуючи їхню всебічну підготовку до майбутньої професійної діяльності [4].

Проектне навчання є ще одним інноваційним методом, який орієнтований на розв'язання реальних задач через створення проектів. Цей підхід дозволяє студентам отримувати не лише теоретичні знання, а й практичні навички, необхідні для вирішення конкретних проблем. Проектне навчання також сприяє розвитку комунікативних та організаційних навичок, оскільки часто передбачає роботу в групах і взаємодію з іншими учасниками процесу.

Проектно-орієнтоване навчання (Project Based Learning, PBL) є сучасним підходом до освіти, який ставить у центр уваги практичну діяльність і дослідження реальних викликів. Замість пасивного засвоєння теоретичних знань студенти активно залучаються до виконання завдань, що мають практичну цінність. Це не просто процес накопичення фактів, а інтерактивна взаємодія, яка спонукає до самостійного мислення, командної роботи та пошуку рішень у змодельованих або реальних ситуаціях.

У цій статті розглядаються ключові аспекти PBL, його механізми реалізації, приклади успішного впровадження та позитивний вплив на студентів і викладачів. Проектний підхід до навчання відкриває нові горизонти в освіті, сприяючи формуванню глибших знань, розвитку критичного мислення та навичок, необхідних для адаптації в умовах сучасного світу. Усвідомивши його значення та можливості, можна оцінити, як PBL змінює традиційні освітні моделі.

Ця концепція важлива не лише для педагогів, які прагнуть впроваджувати інноваційні методи викладання, а й для батьків та представників освітньої політики, які зацікавлені у вихованні покоління, готового до викликів майбутнього. Головні особливості проектного навчання

Проектний підхід в освіті поєднує низку головних характеристик, які сприяють глибшому залученню студентів у навчальний процес та формуванню практичних навичок. Усвідомлення цих особливостей допомагає не лише ефективно впроваджувати цей метод, а й оцінювати його вплив на освітній процес та майбутню професійну діяльність студентів:

- зв'язок із реальними ситуаціями. Завдання в межах проектного навчання орієнтовані на вирішення актуальних проблем, що робить освітній процес більш прикладним і значущим. Такий формат навчання допомагає студентам краще зрозуміти, як отримані знання застосовуються в реальному житті;

- командна взаємодія. Проектна діяльність зазвичай передбачає співпрацю в групах, що сприяє розвитку комунікативних навичок, уміння працювати в команді та взаємодіяти для досягнення спільної мети. Це відображає робочі процеси, які характерні для професійної сфери;
- міждисциплінарний підхід. Проектне навчання інтегрує знання з різних дисциплін, допомагаючи студентам бачити взаємозв'язки між предметами, мислити комплексно та формувати системне бачення проблеми.
- фокус на процесі навчання. У цьому підході важливим є не лише кінцевий результат, а й сам процес його досягнення. Планування, виконання, аналіз і рефлексія над отриманим досвідом формують у студентів навички управління проектами та критичного осмислення своєї роботи;
- самостійність та ініціативність. Проектне навчання мотивує студентів брати на себе відповідальність за власний розвиток, розвиваючи в них навички самостійного пошуку інформації, формування гіпотез і знаходження рішень.
- безперервне оцінювання та підтримка. Оцінювання в межах цього підходу є постійним процесом, що включає конструктивний зворотний зв'язок. Це дозволяє студентам регулярно аналізувати власні досягнення, коригувати стратегії навчання та вдосконалювати свої навички;
- розвиток ключових компетенцій. Окрім академічних знань, цей метод сприяє формуванню важливих життєвих навичок, серед яких критичне мислення, здатність вирішувати складні завдання, ефективна комунікація та гнучкість у змінних умовах. Це готує студентів до викликів, які постають перед ними у професійному житті та суспільстві [11].

Упровадження проєктного навчання потребує ґрунтовної підготовки, стратегічного планування та застосування ефективних підходів, які сприятимуть підвищенню мотивації, розвитку аналітичного мислення та досягненню високих результатів студентами.

Однією з головних умов успішного проєктного навчання є створення завдань, що базуються на реальних викликах та інтересах студентів. Коли вони бачать, що їхня робота має практичне значення та може впливати на навколишній світ, це мотивує їх до активної участі, глибшого занурення в матеріал і формування навичок самостійного вирішення складних проблем.

Друга стратегія полягає у використанні різноманітних форматів для презентації результатів роботи. Відхід від традиційних доповідей і перехід до мультимедійних презентацій, інтерактивних платформ, створення відеороликів, розробки мобільних застосунків, веб-сайтів або навіть запуску соціальних ініціатив дозволяє студентам проявити креативність, підвищити рівень залученості та розвинути навички роботи з сучасними технологіями. Важливою складовою є також процесуальне навчання, яке сприяє не лише засвоєнню теоретичного матеріалу, а й формуванню критичного мислення, аналітичних здібностей, командної взаємодії та вміння адаптуватися до змін.

У межах проєктної діяльності студенти отримують можливість самостійно приймати рішення, аналізувати проблеми, розробляти стратегії дій, розподіляти обов'язки в команді та реалізовувати свої ідеї на практиці. Крім того, такий підхід сприяє розвитку відповідальності, комунікаційних навичок і вміння працювати в умовах реальних викликів, що є критично важливим для їхньої майбутньої професійної діяльності [14].

Концентрована технологія навчання сприяє швидкому засвоєнню великого обсягу матеріалу за короткий час. Це інноваційний підхід, який передбачає використання інтенсивних методів навчання, таких як інтенсивні курси, тренінги, семінари та майстер-класи. Концентроване навчання дозволяє студентам максимально ефективно використати час та отримати необхідні

знання в стислі терміни, що є важливим в умовах швидкого технологічного розвитку та змін на ринку праці. Концентрована форма навчання є особливо організованим процесом, що полягає у засвоєнні великого обсягу навчальної інформації без необхідності збільшення навчального часу. Це досягається через більш ефективну систематизацію матеріалу (узагальнення та структурування). Використання цієї освітньої технології дає змогу вирішити кілька важливих завдань: усунути розрив між збільшенням обсягу інформації та обмеженістю часу, забезпечити інтенсифікацію навчання, а також сприяти розвитку пізнавальних інтересів студентів. Важливо зазначити, що у сучасному навчальному процесі одиницею є не традиційне заняття, обмежене часом, а блок занять з конкретної теми. Це дозволяє ефективніше організувати навчання, збільшуючи тривалість навчальної одиниці. Така зміна призводить до трансформації її внутрішньої структури, що передбачає різноманітність форм роботи, зберігаючи при цьому єдність змісту. Дидактичні засоби в такому випадку потребують узагальнення та укрупнення методичних одиниць. Навчальний матеріал повинен подаватися у вигляді глобальних узагальнених блоків, що можуть бути зображені за допомогою карт, схем і планів, що дозволяє студентам засвоювати його одночасно і логічно. Індивідуальні завдання для студентів мають бути частиною цієї глобальної смислової одиниці, а загальна структура дисциплін ґрунтується на принципах узагальнення і структурування матеріалу з елементами укрупнення дидактичних одиниць [3].

У звіті щодо педагогічних інновацій 2022 року, підготовленому дослідниками з Інституту освітніх технологій Відкритого університету Великої Британії та Відкритого університету Каталонії, описані новітні підходи в освітньому процесі, що відповідають на виклики сучасного навчання. Ось розгорнуте пояснення кожного з цих підходів:

гібридні моделі – цей підхід передбачає створення навчального процесу, що інтегрує традиційні офлайн заняття з сучасними онлайн-ресурсами. У такій моделі студенти можуть одночасно брати участь у очних лекціях і семінарах, а

також використовувати цифрові платформи для доступу до навчальних матеріалів, перегляду відео, виконання домашніх завдань та участі в онлайн-дискусіях. Відеоконференції дозволяють організувати лекції в реальному часі, що забезпечує інтерактивність та можливість для студента активно брати участь у навчальному процесі, незалежно від його місця перебування. Цей підхід став дуже актуальним у період пандемії та після її завершення, коли навчання поєднується з елементами дистанційної освіти.

дуальні навчальні сценарії – в основі цього підходу лежить поєднання теоретичних знань з практичними навичками. В навчальних закладах створюються умови для того, щоб студенти могли одночасно отримувати академічні знання і застосовувати їх на практиці через стажування, практичні проекти або навчальні практики. Такий підхід дозволяє студентам набувати навичок, які є безпосередньо застосовними на робочому місці, покращує їхній досвід і готовність до професійної діяльності.

педагогіка мікрокредитів – цей інноваційний підхід полягає у використанні короткострокових курсів, що дозволяють студентам отримувати нові навички та кваліфікації. Мікрокредити — це спеціальні відзнаки, що підтверджують набуті студентами компетенції. Цей підхід особливо корисний для дорослих студентів, які прагнуть швидко вдосконалити свої знання або змінити професійну орієнтацію, а також для тих, хто хоче підвищити кваліфікацію без необхідності проходити довгострокове навчання.

педагогіка автономії - основна ідея цього підходу полягає в тому, щоб дати студентам більше можливостей для самостійного навчання та прийняття рішень щодо свого навчального процесу. Розвиток освітніх систем, які стимулюють автономію студентів, полягає в наданні їм більшої свободи вибору курсів, форм і методів навчання, а також у створенні ресурсів для самоосвіти. Це дозволяє студентам не лише поглиблювати свої знання, а й вчить їх брати відповідальність за своє навчання.

«Вечірки перегляду» - цей формат передбачає онлайн-зустрічі, де студенти можуть переглядати певні освітні відео, лекції чи презентації, а потім активно обговорювати їх у групах. Це дозволяє не тільки збагачувати навчальний досвід, а й створює простір для колективного обговорення та аналізу інформації. Такі «вечірки» можуть проходити в реальному часі або бути організовані в асинхронному форматі.

Навчання під керівництвом інфлюенсерів – зростаючий вплив інфлюенсерів на студентів дає можливість поєднати освітній процес з популярною культурою. Інфлюенсери, маючи велику аудиторію та вплив на своїх підписників, можуть використовувати свої платформи для просування певних освітніх програм, курсів або методик навчання. Студенти можуть обирати освітні можливості, які рекомендовані людьми, на яких вони орієнтуються, що підвищує їхню мотивацію та інтерес до навчання.

Педагогіка «вдома» - цей підхід спрямований на вивчення освітніх практик, які відбуваються в домашньому середовищі. Викладання в такому форматі передбачає адаптацію традиційних методів навчання до умов домашнього навчання, а також включення елементів неформального навчання через взаємодію в громадах, сім'ях або через цифрові ресурси. Такий підхід дає можливість зберігати навчання в комфортних для студентів умовах, одночасно використовуючи культурно специфічні методи викладання.

педагогіка дискомфорту – цей метод сприяє розвитку критичного мислення у студентів щодо важливих соціальних питань, таких як расизм, нерівність і соціальна несправедливість. Студенти повинні бути готові до аналізу власних переконань, оскільки цей процес вимагає від них глибокої рефлексії та змін у поглядах на суспільні проблеми. Це дозволяє їм розвивати здатність до вирішення складних соціальних питань, що є важливим для формування майбутніх лідерів.

освіта благополуччя – акцент на психічне здоров'я студентів є важливим аспектом сучасної освіти. Програми благополуччя підтримують не лише

фізичне, а й емоційне та психологічне здоров'я студентів. Освітні заклади повинні створювати умови, за яких студенти можуть звертатися за допомогою при виникненні стресових ситуацій, а також активно працювати над розвитком навичок стресостійкості та емоційного інтелекту.

гуляй і говори – цей метод є адаптацією традиційних освітніх практик до сучасних реалій, де фізична активність поєднується з навчальними заняттями. Студенти мають змогу проводити дискусії, дебати або лекції під час прогулянок на свіжому повітрі, що сприяє не тільки розвитку мислення, а й покращенню фізичного здоров'я. Такі заняття допомагають зменшити стрес і підвищити концентрацію уваги, що в кінцевому результаті веде до кращого засвоєння навчального матеріалу [2].

Всі ці інноваційні підходи не тільки сприяють глибшому розумінню навчального матеріалу, але й створюють умови для розвитку ключових компетентностей, необхідних у сучасному світі. Вони дозволяють зробити освітній процес більш інтерактивним, доступним і орієнтованим на потреби студентів, що є важливими факторами для успішної підготовки майбутніх фахівців.

Сучасна освітня система нерозривно пов'язана з інноваціями та проектною діяльністю, що є ключовими факторами її розвитку. Інновації, як невід'ємна частина суспільства, не тільки вдосконалюють методи навчання, але й трансформують освітні установи. Новітні педагогічні інструменти, такі як інтерактивні технології, гейміфікація, перевернуте навчання та інші, змінюють традиційні форми навчання, роблячи його більш динамічним, захоплюючим та адаптованим до потреб сучасних студентів. Проектна діяльність є ефективним способом впровадження інновацій у навчальний процес. Працюючи над проектами, студенти застосовують новітні методи та технології на практиці, що сприяє глибшому засвоєнню знань та розвитку навичок, необхідних для успішної кар'єри. Інтеграція різноманітних форм і методів навчання в проекти дозволяє студентам не тільки здобувати знання, але й формувати критичне мислення,

навички командної роботи та вирішення реальних проблем. Інновації в освіті безпосередньо впливають на ефективність проєктної діяльності. Впровадження цифрових платформ, онлайн-ресурсів та інноваційних методик дозволяє створювати гнучкі, персоналізовані програми навчання, що відповідають індивідуальним потребам студентів. Технології, такі як штучний інтелект та віртуальна реальність, розширюють межі традиційного навчання та дозволяють долати бар'єри, пов'язані з фізичною відстанню або обмеженням часу. З іншого боку, проєктна діяльність дає можливість адаптувати інновації до реальних умов навчання, перевіряти їх на практиці та коригувати методи роботи. Це дозволяє освітнім закладам не тільки вдосконалювати навчальний процес, але й розвивати у студентів практичні навички, корисні у майбутньому. Різноманітність проєктів дозволяє студентам інтегрувати знання з різних дисциплін, що сприяє розвитку міждисциплінарного підходу. Проєктна діяльність також підвищує мотивацію студентів, оскільки участь у реальних проєктах, де результат їхньої праці має практичне значення, є потужним стимулом для саморозвитку та досягнення високих результатів. Робота над проєктами сприяє розвитку лідерства, комунікабельності, управлінських навичок та здатності до співпраці в команді. Інноваційний підхід до організації проєктної діяльності знижує рівень стресу, пов'язаний з традиційним форматом навчання. Перехід від теоретичних занять до практичних проєктів дозволяє студентам краще засвоювати матеріал і розвивати навички вирішення реальних проблем, що допомагає їм адаптуватися до вимог сучасного ринку праці. Сучасний освітній процес, орієнтований на інновації та проєктну діяльність, стає більш інтерактивним, що підвищує ефективність навчання та сприяє розвитку студентів як майбутніх фахівців. Важливим аспектом є розвиток критичного мислення та креативності, оскільки студенти навчаються аналізувати інформацію, створювати нові ідеї та підходи до вирішення завдань. Проєкти сприяють розвитку самостійного мислення, даючи можливість самостійно шукати рішення та оцінювати свої дії. Оскільки інновації в освіті постійно змінюються, проєктна діяльність є ефективним

інструментом для їх адаптації та впровадження. Проєкти допомагають створювати гнучкі навчальні програми, адаптовані до вимог ринку праці та індивідуальних потреб студентів, розвиваючи навички, корисні у майбутньому, та надаючи практичний досвід ще під час навчання. Інтеграція інновацій у проєктну діяльність в освіті створює нові можливості для розвитку педагогіки, формуючи висококваліфікованих фахівців, здатних ефективно працювати в умовах швидко змінюваного світу. Інноваційні підходи та проєкти забезпечують глибоке розуміння предметів, практичні навички та підготовленість до викликів сучасного суспільства, що є ключовим для успішного професійного розвитку.

Література

1. Геревенко А. Використання цифрових платформ для підвищення якості професійної освіти. URL: <https://surl.li/sxsyit> (дата звернення 11.03.2025 р.)
2. Дущенко О. С. Вивчення інноваційних технологій навчання майбутніми вчителями інформатики. *Наука України – погляд молодих учених крізь призму сучасності : тези доповідей II Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю*. Черкаси : ФОП Нечитайло О. Ф., 2019. С. 100-103.
3. Єрмоленко О. В. Науково-теоретичні аспекти застосування організаційно-управлінських інновацій в національній сфері фізичного виховання та спорту. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 15 : Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)*. 2017. Вип. 3К. С. 175-178.
4. Коломієць А. Мета, сутність і основні характеристики особистісно орієнтованого навчання в сучасних умовах. URL : <https://surl.li/uwnzsh> (дата звернення 14.03.2025 р.)
5. Кравець Н.М., Гречановська О. В. Ігрові технології навчання як одна з інноваційних форм навчально-виховного процесу ВНЗ. URL: <https://surl.li/wgejef> (дата звернення 14.03.2025 р.)

6. Кремень В. Г., Биков В. Ю., Ляшенко О. І., Литвинова С. Г., Луговий В. І., Мальований Ю. І., Топузов О. М. Науково-методичне забезпечення цифровізації освіти України: стан, проблеми, перспективи. URL: <https://visnyk.naps.gov.ua/index.php/journal/article/view/320/380>
7. Лисенко Т., Мойсеєнко С., Кондрашова А. Роль цифрових платформ у вивченні англійської мови студентами технічних спеціальностей ВНЗ. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/pis/article/view/1112/1109>
8. Литвинова С. Використання імерсивних технологій вчителями у процесі змішаного навчання в закладах загальної середньої освіти. Київ : ІЦО НАПН України, 2024. 121 с.
9. Перспективи використання штучного інтелекту у шкільній освіті. Інтернет на користь. 2023. № 1. URL: <https://naurok.com.ua/post/perspektivi-vikoristannya-shtuchnogo-intelektu-v-shkilniy-osviti> (дата звернення 11.03.2025 р.)
10. Рейс Т., Максютова О. Інноваційні технології в освіті: впровадження інформаційно-комунікаційних технологій в освітній процес. URL : <https://surl.li/jppbqj> (дата звернення 10.03.2025 р.)
11. Ріпа І. навчання на основі проєктів. URL : <https://pg-group.online/navchannya-na-osnovi-proektiv/> (дата звернення 15.03.2025 р.)
12. Руденко Ю. Використання сервісу Trello в освітньому процесі університету. URL : <https://surl.li/prvrsw> (дата звернення 12.03.2025 р.)
13. Стинська В. Фреймова технологія як засіб оптимізації навчальної діяльності студентів магістратури у закладі вищої освіти. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/pis/article/view/7497/7541> (дата звернення 14.03.2025 р.)
14. Тарангул Л. Проєктне навчання - освітня технологія підвищення рівня навчальних досягнень здобувачів освіти (заклади загальної середньої освіти). URL: <https://previous.scientia.report/index.php/archive/article/view/1881> (дата звернення 15.03.2025 р.)

15. Ткаченко В. Інноваційна діяльність у закладах освіти. URL : http://www.investplan.com.ua/pdf/10_2018/10.pdf (дата звернення 11.03.2025 р.)
16. Ткачук Г. Досвід використання віртуальної стіни padlet у процесі проведення дистанційного практичного заняття. URL: <https://sj.udu.edu.ua/index.php/kosn/article/view/62/64> (дата звернення 12.03.2025 р.)
17. Харагірло В.Є. Інноваційні педагогічні технології у професійній діяльності педагогів ЗП(ПТ)О: навчально-методичний посібник. Біла Церква, 2021.
18. Шуляков І. інноваційні педагогічні методики у вищій освіті: ефективність використання змішаного навчання. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/vno/article/view/17351/17420> (дата звернення 14.03.2025 р.)
19. Kononets N. V., Nestulya S. I. Project activity of students in the conditions of blended learning. *The 11th International scientific and practical conference “Science, innovations and education: problems and prospects”* (June 1-3, 2022) CPN Publishing Group, Tokyo, Japan. 2022. P.443-447.
20. Kononets N., Nestulya O., Nestulya S. Dyadic basis of the problem-technological approach to the formation of project and research competence of project managers. Science and technology: challenges, prospects and innovations. *The 6th International scientific and practical conference “Science and technology: challenges, prospects and innovations”* (January 29-31, 2025). CPN Publishing Group, Osaka, Japan. 2025. Pp. 224-231.